

dette absolute Forbud i Loven af 1887 bortfalder, forsaavidt det kan tillades af Toldbestyrelsen, at Brændingsstjebelen ogsaa bruges til Klaring. Vel at mærke kun hvor Brænderiet ligger i en By eller en Blads, hvor der er fast Toldopsyn, og hvor altsaa denne Fralutning og Tilslutning igjen til Maaleapparatet kan ske uden ganske uforsholdsmeessig Besvær. Vædringsforslag under Nr. 3 gaar et Skridt videre, idet det gaar ud paa, at der i Stedet for, at der gives Toldbestyrelsen Bemyndigelse til at tillade en saadan Brug af Brændingsstjebelen tillige til Afklaring, sættes, at Vedkommende skal have en Ret til at fordre, at hans Brændingsstjebel maa bruges til Klaringstjebel, hvoraf altsaa vil følge, naar ikke andre Bestemmelser ere knyttede dertil, at vedkommende Brændevinsbrænder til enhver Tid kan fordre, at Toldvæsenet skal komme tilstede for at foretage denne Afslutning og Tilslutning igjen. Naar det staar som en Bemyndigelse, er det en Selvfølge, at man for det Første ikke vil inblade sig paa at give en saadan Bemyndigelse der, hvor en Klaringstjebel uden stor Vansteligheid for Brænderiet kan anbringes, da det jo absolut er det Rigtige, at den findes der. For det Andet følger deraf, at hvor man efter Omstændighederne mener at kunne indrømme, at der ikke anbringes en særlig Klaringstjebel, raader Toldvæsenet dog for at sætte Vilkaarene, under hvilke disse Rekvizitioner til Toldvæsenet kunne gøres. Jeg tror ikke, at de mindre Brændevinsbrændere behøve at frygte — og jeg holder mig overbevist om, at de heller ikke gjøre det — for at der fra Toldvæsenets Side vil blive viist nogen Ubillighed mod dem ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, om de kunne undlade at anbringe en særskilt Klaringstjebel, og under hvilke Vilkaar en saadan Afklaring kan ske. Jeg tror ikke, at Brændevinsbrænderen selv vilde befrygte nogen Ubillighed i saa Henseende, men jeg maa meget fraraade at vedtage Forslaget, der jo vil give Brændevinsbrænderne en ligefrem Ret til at anbringe Klaringstjebelen, selv om den med største Lethed kan anbringes i Brænderiet, og som tillige vil sætte Brændevinsbrænderne i Stand til at stille urimelige Rekvizitioner til Toldbestyrelsen med Hensyn til Afslutning og Tilslutning til Apparatet.

Korsgaard: Den høitærede Minister erkjender jo, at denne Klaringstjebel ikke er nødvendig for Besatningens Skyld. Det er altsaa et Spørgsmaal om større eller mindre Uleilighed for Toldvæsenet, og man kan altsaa ikke fra noget fisealt Standpunkt

bestride den Vædring, som Mindretallet har stillet. Nu siger den høitærede Minister, at Bemyndigelse til at undlade at anbringe denne Stjebel kun vil blive givet, hvor det er meget vansteligst at anbringe den, og alene deri ligger, at det kan blive en ret vanstelig Ting for disse Brænderier. Saa vidt jeg kjender til Forholdene vil, i de allerflest Tilfælde Bladsen i disse Brænderier — jeg tror i alt Fald, det gjælder i Kjøbenhavn — være saa indskrænket, at der saa at sige intet Sted uden stor Vansteligheid kan anbringes Klaringstjebler, og saa vidt jeg veed en Svalkestjebel, som ogsaa vil være nødvendig, naar der er en Klaringstjebel, i alt Fald er det fremstillet saaledes for mig af Brændevinsbrænderne. Der vil altsaa ikke være nogen stor reel Forskjel mellem det Standpunkt, som den ærede Minister indtager, og det, som Mindretallet indtager, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor mange Brænderier der kunde slippe fri for denne Stjebel, men Spørgsmaalet staar jo nærmest derpaa, om man skal tage overveiende Hensyn til Toldvæsenets Befvemmelighed, eller man skal tage Hensyn til Borgernes Ret. Jeg tror ikke, at den Tændents er almindelig i Administrationen, at man gjør sig særlig Uleilighed med at imødekomme Borgernes. Jeg tror, at man snarere kan finde adskillige, ja, jeg vil sige for mange Exempler paa, at Administrationen optræder, som om Borgerne vare til for dens Skyld og ikke omvendt. Det er nærmest ifølge denne Betragtning, som jeg tror holder stik, at Mindretallet ønsker at give Borgernes en Ret, hvor de kunne faae den, uden at der sker nogen væsentlig Skade for Staten, og der sker i Virkeligheden slet ingen Skade, hvad angaar Optævningen af Brændevinsafgiften. Der bliver kun Spørgsmaal om — og det er nærmest i Kjøbenhavn, at Spørgsmaalet har Interesse — at Toldvæsenet kan faae noget mere Uleilighed. At der skulde blive stillet aldeles urimelige Fordringer til Toldvæsenet fra Brændevinsbrændernes Side, tror jeg ikke, der er nogen Fare for. Saa vidt jeg kjender til Administrationen, udsætter den sig ikke let for den Slags Ting; Administrationen veed i det Hele godt at værgе sig overfor urimelige Fordringer fra Besatningens Side. Det hænder, tror jeg at turde sige, oftere, at Besatningen har Besvær med at bjærge sig overfor Ubilligheder fra Administrationens Side. Naar Spørgsmaalet altsaa er, hvorvidt Toldvæsenet maaste i enkelte Tilfælde skal have noget mere Uleilighed, og Borgernes skulde have Ret til at modsætte sig forholdsvis store Beskatninger, tror jeg,